ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนคดียาเสพติดในจังหวัดภาคเหนือ

ตอนบนไม่ให้กระทำความผิดซ้ำ

ผู้เขียน นางไพลินฆฤน บุญรอด

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร. ผทัยรัตน์ ภาสน์พิพัฒน์กุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิสิต พันธมิตร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

......การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดมีแนวทางในการค้านกฎหมายการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อโอกาสใช้ชีวิตที่ดีในสังคม ไม่ทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำ และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อ พัฒนาคุณภาพชีวิตโดยมืองค์กรช่วยเหลือในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ทำการรวบรวมข้อมูลโดย ใช้แบบสอบถามเฉพาะเจาะจง จำนวน 328 ชุด จากเด็กและเยาวชนที่ได้รับการพิทักษ์สิทธิในศูนย์ ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงการใช้แบสอบถามเชิงลึกแบบมีโครงสร้าง กับผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการแก้ไข ฟื้นฟู และบำบัดเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด จำนวน 10 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุ ระหว่าง 16-20 ปี มีสถานภาพโสด สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมต้น ส่วนใหญ่มีสาเหตุที่ออกมา จากการติดยาเสพติด เป็นบุตรคนเดียว บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาประกอบอาชีพทำไร่ทำ สวน มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่เสพยาบ้า อยากให้รัฐสนับสนุนด้านการหาที่ ทำงานให้ หลังการบำบัดฟื้นฟู ส่วนใหญ่มีช่วงระยะเวลานับแต่พ้นโทษครั้งแรกและกลับมากระทำ ผิดซ้ำอยู่ในช่วง 1-6 เดือน ทั้งหมดสนใจการวางแผนหลังการบำบัดฟื้นฟู ต้องการให้มีสถานที่ สำหรับการฝึกอาชีพเฉพาะ มีความคิดที่จะไม่กระทำผิดซ้ำภายหลังได้รับการส่งเข้าสู่กระบวนการ สงเคราะห์ด้านวิชาชีพ

ผลการศึกษาสาเหตุพบว่า การเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชน มีสาเหตุจากปัจจัยที่สำคัญสองประการ คือ ประการแรก เกิดขึ้นจากตัวของเด็กและเยาวชน คังกล่าวเอง ทัศนคติต่อยาเสพติดในด้านบวก และเมื่อเสพเป็นประจำส่งผลให้เกิดการติดยา ประการที่สอง คือ เสพยาเสพติดเพราะสิ่งแวดล้อม หากจะมองถึงสาเหตุที่เสพยาเสพติดในเชิงลึก แล้ว พบว่า เด็กและเยาวชนดังกล่าวอยู่ในวัยที่อยากรู้ อยากลอง การติดเพื่อน การเสพยาเสพติดใน ครั้งที่สองมีความซับซ้อน เด็กและเยาวชนดังกล่าวได้รับการประทับตราจากสังคมว่ามีส่วน เกี่ยวข้องหรือมีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคมด้วย จึงต้องกลับไปหาเพื่อน ในกลุ่มเดิมซึ่งพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงสูงย่อมจะได้รับการชักชวนให้เสพยาเสพติดอีกครั้ง

ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อพัฒนากุณภาพชีวิตหลัง การฝึกอบรมและฟื้นฟูในการพัฒนาเด็กและเยาวชน พบว่า ด้วยระบบบังคับบำบัด ก็พบว่ามี พฤติกรรมที่ดีขึ้นแต่ข้อจำกัดของกระบวนการ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนไม่สามารถกลับสู่สังคม ปกติได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายที่ไม่มีศักยภาพเพียงพอในการเลี้ยงดู หรือควบคุม มีโอกาสกลับไปกระทำผิดซ้ำสูงจัดเป็นช่องว่างของระบบที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ หากมีหน่วยงาน สำหรับดำเนินกระบวนการควบคุม ดูแล แลอีกระยะหนึ่ง ค่อยๆ ให้เด็กและเยาวชนดังกล่าวได้รับ การปรับสภาพเข้ากับสังคมปกติอย่างช้าๆ เตรียมความพร้อมทั้งในด้านวิชาการและสายอาชีพให้ มี ที่พักอาศัยที่ปราสจากซึ่งยาเสพติดและสิ่งเร้าต่างๆ มีที่ปรึกษาทั้งด้านสุขภาพกาย และสุขภาพจิต ตลอดจนการจัดหางานที่ดีให้ เด็กและเยาวชนดังกล่าวย่อมมีความพร้อมและกำลังใจในการที่จะ กลับเป็นคนดีของสังคม แนวคิดดังกล่าวคือ การจัดทำบ้านกึ่งวิถี (Half Way House) สำหรับเด็ก และเยาวชน

ปัญหา อุปสรรค ในการบริหารจัดการบ้านกึ่งวิถี คือ คือ การบริหารงานบ้านกึ่งวิถีด้วย ระบบราชการ เนื่องจากบุคลากรไม่สัมพันธ์กับภารกิจที่ได้รับ รวมทั้งการใช้งบประมาณสูง การเปิดโอกาสให้นิติบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนบริหารจัดการโครงการ เป็นไปอย่างจำกัด ตามข้อจำกัดด้านเพศของเด็กและเขาวชน บ้านกึ่งวิถีชาย บ้านกึ่งวิถีหญิง จะต้องแขกจากกันอย่าง ชัดเจน รวมทั้งมีระขะทางที่ไกลกันตามเหมาะสม ปัญหาที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่ง คือ การจัดตั้ง บ้านกึ่งวิถีอาจได้รับการต่อด้านจากประชาชนในชุมชน หน่วยงานที่จะดำเนินการเรื่องบ้านกึ่งวิถี ต้องนำสื่อประชาสัมพันธ์มาใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในชุมชน ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนในชุมชนให้โอกาสเด็กและเขาวชนผู้กระทำผิดในการกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุข ไม่ประทับตรา ไม่รังเกียจเดียดฉันท์ นอกจากนี้ รัฐบาลจะต้องพิจารณาในการจัดตั้งสถานฟื้นฟูตามโครงการบ้านกึ่งวิถี โดยรูปแบบบ้านกึ่งวิถีที่เหมาะสมตามโครงสร้างของสังคมไทย สามารถ ดำเนินการได้ใน ร แบบ (1) กรมคุมประพฤติเป็นผู้ดำเนินการรัฐให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ (2) คณะกรรมการร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนโดยเอกชนให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ (3) เอกชนเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งในด้านการบริหารจัดการหรืองบประมาณ (4) บ้านกึ่งวิถีแห่งชาติ

โดยได้รับงบประมาณจากรัฐบาล การบริจาค หรือการระคมทุน (5) นิติบุคคลเป็นผู้ดำเนินการรับ การสนับสนุนงบประมาณ สถานที่ จากภาครัฐ และองค์กรเอกชนที่มีความสนใจให้การช่วยเหลือ สนับสนุน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title Correction of Juvenile drug Problems in Upper Northern for

Prevention of Repeat Offeendders.

Author Mrs.Pailinkalinn Boonrod

Degree Master of Arts (Political Economy)

Independent Study Advisory Committee

Dr. Pathairat Pastpipatkul Advisor

Assistant Professor Dr.Nisit Panthamit Co-advisor

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the legal factors contributing to juveniles who were drug abuse offenders to avoid recidivism and have a welcome opportunity from the society and to study a model to improve juveniles' quality of life by the support from the organizations associating with juveniles. Descriptive statistics and questionnaires were used for data analysis. 328 respondents who were juveniles admitted to Chiang Mai Juvenile Training Center (Region 7) were included as a purposive sample group. The in-depth questionnaires also revealed the administrative organization consisting of 10 executives who engaged in drug abuse treatment and rehabilitation programs for juveniles.

The findings showed that most samples were male, single, and aged 16-20 years. They had acquired a secondary level education before leaving school because of drug addiction, particularly amphetamine. Moreover, most juveniles were an only child of a family whose parents cohabited. Their parents were agriculturists whose monthly income was lower than 5,000 baht. It was also found that the juveniles conducted recidivism within1-6 months after passing the punishment. Government sectors' support for providing vocational training centers and finding a workplace after treatment and rehabilitation programs was required. In addition, the intention to conduct recidivism would have been rejected if the samples had been trained for a career. From the study of causes of addiction, there were two important factors that caused the juveniles to use drugs. First, the juveniles themselves had positive attitudes towards drugs.

They became eventually addicted after using drugs regularly. The other factor was their environment. The juveniles were considered as immature and curious to know and to try something new, and they were always stick with friends. The recidivism among these young drug abusers was complicated. Since they had been discriminated from the society, they found it difficult to make friends with others. For this reason, they returned to the same groups of friends who were drug users, and this exposed to risk of drug abuse again.

The findings of studying a model to improve juveniles' quality of life after training and rehabilitation revealed that system of compulsory drug dependence treatment encouraged them to behave more properly. However, the limitations of procedures caused the juveniles unable to live happily in the society, particularly those who were ignored from probation were likely to conduct recidivism. This could point out a gap of the system of compulsory drug dependence treatment. Therefore, an organization engaging in treatment and rehabilitation were required to help and support the juveniles to gradually adjust themselves to the society. Additionally, the academic and vocational education, the accommodation in a good environment away from any temptation to drugs, the special advisors for mental as well as physical problems, and good jobs were provided to get these juveniles well-reformed and well-prepared for returning to the society happily .As a result, Half Way House became the model organization for improving the juveniles' quality of life.

It was also discovered that there were some obstacles of the administration of Half Way House. For example, staff were not well qualified for their jobs due to the bureaucratic control. The budget of management was also high. Furthermore, the opportunities to allow a juristic person to participate in administration were limited according to some limitations such as different genders of juveniles. Half Way House for male and female would be situated in a separated area with a proper distance from each other. Moreover, the location of Half Way House would be disapproved from people in neighboring area. Consequently, the organization

who would implement Half Way House needed to utilize media to publicize and assure people in neighboring area. The public relations should encourage those people to let the juvenile offenders live happily in the society without bias or discrimination. In addition, the suitable administrative model of Half Way House according to Thai social structure should be operated as followings:

1) Governed by Department of Probation with budget support from the government sector,

2) Governed by a joint committee between public and private sectors with budget support from a private sector, 3) Governed by a private sector with its own budget, 4) Governed by the government sector with budget support from the government in terms of donation or fundraising to establish National Half Way House, and 5) Governed by a juristic person with budget support from the government together with interested private sectors.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved